

Velobici 2024. Divendres, 10 de maig

Cinquena ruta. El Nord de Ciutadella

Hola a tots,

ara mateix esteim dins es barco que mos du a Barcelona. Fa unes hores que hem sortit de Ciutadella, fa molt bona mar i es velobicis estan molt tranquils. Sembla que estan passant balanç de sa setmana viscuda. També fa una estona que han deixat de plorar.

Vos explicam que va passar ahir.

Una mica tocats físicament esteim en disposició de començar sa darrera de ses rutes d'enguany.

Els alumnes des Quadrado mos expliquen:

- Geologia de Menorca, es veu que hi ha quatre colors de roques característics.
- Contaminació de la mediterrània
- Camí de Cavalls
- Menorca, reserva de la biosfera

Com sempre, ho fan molt bé i feim es preparatius per començar sa ruta. Esperam sa policia local que mos tregui de Ciutadella, a ses portes de s'institut mos trobam un des ciclistes nostros que té mal a una cama i diu que avui no pot anar en velo (sent qui és ens el creiem), deixam sa velo a s'institut, carregam es ciclista dins es cotxo i enfilam una altra vegada es Camí Vell per arribar a Son Camps. Pes camí tenim sa segona baixa des dia, un mal de genoll i una bicicleta mal ajustada fan que surti un cilista de la carretera i entri un ciclista a la furgoneta. Sa setmana velobici està passant factura.

Arribam as poblat de Torre Llafuda, poblat talaiòtic molt interessant però que haurà d'esperar una altra ocasió per ser visitat pels velobicis. Avui tenim altra feina. Feim dos grups per circular per un tram de sa carretera general. Anam d'un en un i molt concentrats i mos surt molt bé. Aquests trams de carretera mos fan patir més del compte. Idò açò, després d'un parell de quilòmetres sortim de sa general i agafam es camí d'Alfurí per arribar a s'aparcament del Pilar.

Tornam a ser a sa costa Nord i hem d'agafar direcció a Ciutadella. Mos aturam per berenar i fer alguna reparació que si no mos avorrim. Aquí un grupet de velobicis té un comportament poc adequat i prenem mesures. Llàstima.

Unes quantes pedalades més endavant trobam sa baixada as Pla de Mar o Macar d'Alfurinet on feim una aturada breu. En les primeres edicions des Velobici en aquest punt fèiem una activitat de neteja del litoral, durant una estona ens dedicàvem a treure plàstics i objectes diversos que havia tret la mar. Com que a Menorca hi ha molta consciència de sa contaminació marítima durant tot l'any hi ha activitats escolar en aquest sentit i es nota molt, està molt més net del que estava fa anys.

Intentam fer una foto de grup i ho aconseguim. Encara no entenem ben bé perquè els hi fa tanta vessa açò de ses fotos de grup.

Seguim endavant cap a Algaiarens, platges del nord de Ciutadella. Tenim es cotxos, es pares i es lesionats i indisposats, quatre en total, que mos esperen a sa platja amb material esportiu; pilotes de futbol i voley, pales de platja,... que fan que es velobicis no s'aturin mai, quan deixen sa velo és per jugar a alguna altra cosa i així anar fent. Quina enveja, aquesta energia!

Uns quants aprofitam s'ocasió per fer es darrer bany de sa setmana encara que hi hagi algun vorm (medusa) surant per allà.

Aquestes platges tenen propietats curatives com ses aigües de Lourdes. A alguns dels que avui matí tenien mal de cama o mal de cap se'ls ha vist practicar tots els esports que es podien fer i a més a més amb una intensitat fora del normal.

Avui s'idea és no acabar tan tard com ahir i quan duem més de dues hores de sol damunt hem decidit plegar veles i, com no pot ser d'una altra manera, fer-nos sa darrera foto de grup. Aquesta serà sa bona. Avui hi érem tots i havíem d'aprofitar. Bé no, no hi érem tots. Una de ses nostres ciclistes avui ha quedat a ca seua, es veu que no es trobava bé però no mos n'ha dit res.

Mos preparam per sortir i afrontar sa darrera pujada des velobici d'enguany. Sa nostra partida deixa ben contents i tranquils uns quants turistes que encara havien sobreviscut a sa nostra cridanera presència.

Abans de sortir ens hem assegurat que es malalts i lesionants que s'han curat miraculosament amb ses aigües d'Algaiarens acabassin sa ruta dalt d'una velo encara que no fos sa seua.

Sa tornada a Ciutadella ha estat sa més ordenada, ràpida i polida de totes ses edicions des velobici que recordem. Sembla que han après a anar ordenats i concentrats per carretera. Llàstima, ara que en sabem açò s'acaba.

Arribam a s'institut molt contents, després que sa policia mos acompany des de s'entrada de Ciutadella. Tots mos felicitem pel que hem aconseguit, alguns han plorat i tot. S'ha acabat sa velo però no s'ha acabat tot, encara mos hi falta sa vetllada final.

Mos tornam a trobar amb ses famílies i els nostres companys des Pirena-Thalassa i xalam amb ses ocurrències des discurs d'en Pepe, ses actuacions musicals que ens han preparat alumnes de s'institut amb algun velobici, sa conducció encertada de n'Avel·lí i na Marga i des sopar a base de coques i dolços que ens han preparat ses famílies.

Avui vespre hem pogut rallar amb uns quants pares acollidors i tots mos ha contat excel·lències des nostros velobicis, es veu que no ho han fet gens malament cadascú amb es seu estil.

A les dotze a casa, com marca la norma velobici i tornam a ser avui, dissabte. Esteim a mig camí entre Mallorca i Barcelona, encara mos queden unes hores de trajecte. Sa meitat des velobicis estan adormits i els altres mengen, sempre mengen. Estan contents i satisfets d'haver fet una cosa important.

Es Velobici d'enguany s'acaba aquí, ha estat més de mig any de preparació i treball constant. Creim que els objectius que ens havíem marcat al principi d'aquesta edició s'han superat de sobres. Respecte al mes de novembre hem millorat en molts aspectes, tant tècnics com de saber estar als llocs. Hem superat moltes dificultats per mèrits propis a vegades i, a vegades gràcies a l'ajut dels nostres companys i famílies menorquines.

S'equip de professors coincidim en què els velobicis s'han fet grans i que són capaços d'assumir reptes i fer les coses ben fetes i els que no, com a mínim han vist altres maneres de fer que incorporaran en el seu record.

Salut i Velo
Equip Velobici 24